

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลองในสถานการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของบทเรียนแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสุขศึกษาเรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยศึกษาตัวชี้วัดประสิทธิผล คือ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 80) (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ศึกษาความตระหนักรู้ในตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเทพมงคลรังษี จังหวัดกาญจนบุรี มีกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 312 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 156 คน และกลุ่มเปรียบเทียบ 156 คน โดยการสุ่มเข้ากลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการสร้างเสริมพฤติกรรม การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเรื่องความตระหนักรู้ในตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้ตรวจสอบคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แบบแผนการทดลองเป็นแบบทดสอบ ก่อน-หลัง และมีกลุ่มเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานในการวิจัยด้วยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิผลสูง จากตัวชี้วัดประสิทธิผล คือ (1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 80) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (2) ผลการเปรียบเทียบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่านักเรียน กลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001 และ (3) ทักษะการป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

The purpose of this field-experimental research was to study the Effectiveness of Computer-Assisted Instruction Health Education Program for Promoting Sexual Relation Prevention Behaviors for Student in Junior High School, developed by the researcher, by studied the indicators pointed out the Effectiveness of Program, mentioned above, which were (1) the student's learning achievement after learning from the Program, must be higher the criterion (80%) and (2) after the experiment, the learning achievement of the students in experimental group must be higher than the learning achievement of the students in comparison group. The sample, selected by purposive sampling, were 312 students in Thepmongkholrangs School, Kanchanaburi Province and were divided into experimental and comparison group equally random assignment, 156 samples as the experimental group and 156 samples as the comparison group. The research instruments, developed by the researcher, were Computer-Assisted Instruction Health Education Program and achievement tests, and their quality were tested and accepted. The experimental design was pretest-posttest with group comparison design. The data analysis were done by statistical method such as frequency, percent, mean, standard deviation and t-test.

The major result indicated that the Computer-Assisted Instruction Health Education Program was high effectiveness, pointed out by the indicators which were (1) the students' learning achievement learning from the program were significantly higher than the criterion (80%) at the level of .001 (2) the learning achievement of the students in experimental group were significantly better than the learning achievement of the students in comparison group at the level of .001 (3) the sexual relation prevention skill and problem – solving sexual relation behaviors of the students in experimental group were significantly better than these of the students in comparison group at the level of .001